

2013 NOV. 11

SZEGEDI TÖRVÉNYSZÉK
6720 Szeged, Széchenyi tér 4.
6701 Szeged, Pf.: 408.

SZEGEDI TÖRVÉNYSZÉK
13.P.20.793/2013/4. szám

A Szegedi Törvényszék a Bihari Ügyvédi Iroda, dr. Bihari Krisztina ügyvéd (6720 Szeged, Arany János u. 7. III. em. 17.) által képviselt

Déryné u. 13.) III.r. és II.r., felpereseknek – a Sárvári Ügyvédi Iroda, dr. Sárvári Nóra ügyvéd (1137 Budapest, Szent István krt. 8. II. em. 5.) által képviselt **ERSTE Bank Hungary Zrt.** (1138 Budapest, Népfürdő u. 24-26.) alperes ellen szerződések érvénytelenségének megállapítása és egyéb iránti perében meghozta a következő

Í T É L E T E T

A bíróság **megállapítja**, hogy a felek között Szegeden, 2007. december 10-én létrejött 2211943. számú „kölcönszerződés magánszemélyek részére lakásvásárlás céljára CHF alapú elszámolással” **érvénytelen**.

Kötelezi a bíróság az alperest, hogy fizessen meg a felpereseknek – mint egyetemleges jogosultaknak – 15 nap alatt 30.000,- (Harmincezer) Ft perköltséget.

A felperesek illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt 36.000,- (Harminchatezer) Ft illetéket **az alperes köteles megfizetni** külön felhívásra az államnak.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül a Szegedi Törvényszéknél írásban, 3 példányban előterjeszhető fellebbezésnek van helye a Szegedi Ítéltáblához.

A bíróság tájékoztatja a feleket, hogy a másodfokú bíróság tárgyaláson kívül bírálhatja el a fellebbezést, ha ezt a fellebbezési határidő lejártá előtt a felek közösen kérték, továbbá, ha a fellebbezés csak a perköltség viselésére vagy összegére, a meg nem fizetett illeték megfizetésére vonatkozik, csak a teljesítési határidővel kapcsolatos, vagy csak az ítélet indokolása ellen irányul és a fellebbező fél a fellebbezésében nem kérte tárgyalás tartását.

Ha a fellebbező fél akár a fellebbezésében, akár a másodfokú bíróság felhívására, illetőleg a fellebbező fél ellenfele a másodfokú bíróság felhívására tárgyalás tartását kéri, a fellebbezést tárgyaláson kell elbírálni.

Az ítéltábla előtti eljárásban az ítélet, valamint az ügy érdemében hozott végzések elleni fellebbezést előterjesztő fél számára a jogi képviselő kötelező. Emiatt a jogi képviselő közreműködése nélkül eljáró fél perbeli cselekménye, nyilatkozata hatálytalan. Amennyiben a fél jogi képviselővel nem rendelkezik, ügy pártfogó ügyvéd kirendelése iránti kérelmet nyújthat be a lakóhelye szerint illetékes Kormányhivatal Igazságügyi Szolgálatánál.

INDOKOLÁS

Az I. és a II.r. felperes, valamint az alperes Szegeden, 2007. december 10-én 2211943. számú, „magánszemélyek részére lakásvásárlás céljára CHF alapú elszámolással” elnevezésű kölcsönszerződést kötöttek. Az ebben foglaltak szerint az alperes az I. és a II.r. felperes részére, ingatlanvásárlás céljára 152.875,- CHF kölcsönt bocsátott rendelkezésre 20.000.000,- Ft finanszírozási igény kielégítése céljából, CHF elszámolással. A szerződés I/1. pontja tartalmazza, hogy „nyilvántartásba vett devizaösszeg” a szerződés megkötése és a folyósítás időpontja közötti időszak alatt bekövetkező árfolyamváltozás miatt a finanszírozási igényhez képest 15%-kal növelt értékben került megállapításra. Az összeg tájékoztató jellegű és a tartozás tényleges összegét a II/1. pontban rögzítettek szerint kell megállapítani. A kölcsön futamideje 288 hónapban került megállapításra, kamathoz kapcsolódóan rögzítésre került, hogy az változó mértékű és egy kamatperiódus hossza 6 hónap, míg az ügyleti év 1 teljes évben került megállapításra. A szerződésnek a „II. A kölcsön folyósítása” megnevezésű részében került rögzítésre, hogy az alperes a kölcsönt minden esetben az I/1. pontban írt forintösszegben folyósítja, de ezt a folyósítás napján érvényes és az alperes által alkalmazott, az alperes hirdetményében hivatkozott számlakonverziós deviza vételi árfolyamon kiszámított CHF összegben tartja nyilván. A szerződés III. pontja szerint a kölcsön éves kamatlába – amely a szerződésnapjára vonatkozóan ugyancsak tájékoztató jelleggel került az egyedi kölcsönszerződésben rögzítésre – évi 5,49% volt. A folyósítási jutalék 1,5%-ban, míg a teljes hiteldíjmutató 6,15%-ban került megállapításra. Ezen utóbbihoz kapcsolódóan a szerződés tartalmazza, hogy a teljes hiteldíjmutató forint devizanemben teljesített fizetések alapján, a szerződésnapján érvényes számlakonverziós devizaárfolyam figyelembe vétele mellett került meghatározásra és a szerződés elválaszthatatlan részét képezi a THM számítása során figyelembe nem vett költségek/díjak összegét, illetve becslését tartalmazó melléklet.

Az egyedi kölcsönszerződés IV/3. pontja szerint a havonta fizetendő törlesztőrészetek összege – amelyek tőkét és kamatot tartalmaznak – 953,23 CHF az első ügyleti évben, illetve 6 havi kamatperiódusú kölcsön esetében az első kamatperióduson belül. A szerződés tartalmazza, hogy a mindenkor esedékessé váló törlesztések, törlesztőrészetek, illetve bármilyen más pénzbeli kötelezettség CHF-ben teljesítendő. Más pénznemben való teljesítés esetén a bank a bank által az esedékesség napján alkalmazott, a bank hirdetményében hivatkozott számlakonverziós deviza eladási árfolyamon kiszámított CHF összeget fordít az éppen esedékessé vált kötelezettség teljesítésére. A havi törlesztőrészeteket minden hónap 15. napjáig kellett teljesíteni. A késedelmi kamat mértéke 6%-ban került rögzítésre. Az egyedi kölcsönszerződés része az ún. „CHF klauzula” (VII.). Ez tartalmazza, hogy ha a CHF/HUF árfolyamának nagymértékű változása miatt (legalább 5%-os változás) a biztosítékul nyújtott ingatlan értéke már nem nyújt a bank számára megfelelő fedezetet, akkor az adós köteles 30 naptári napon belül a bank számára kielégítő pótfedezetet biztosítani. Feltüntetésre került az is, hogy az adós kifejezetten nyilatkozik, hogy a banki felvilágosítást – mely szerint a jelen kölcsön tekintetében jelentős árfolyamkockázata keletkezhet abban az esetben, ha az árfolyam jelentősen változik, a kölcsön fedezete pedig nem CHF forrás – megértette és ezen információ tudatában is igénybe kívánja venni az e szerződésben meghatározott kölcsönösszeget, illetve igényli a CHF nyilvántartást. Az I. és II.r. felperes a szerződés VIII/12. pontjában kijelentették, hogy a bank üzletszabályzatát és hirdetményének rendelkezéseit megismerték, azokat magukra nézve kötelezőnek ismerték el. A szerződés minden oldalát az I. és II.r. felperes aláírta.

A szerződés biztosítékául szolgált a kölcsön felhasználásával megvásárolt ingatlanra az alperes javára jelzálogjog alapítása és annak ingatlannyilvántartásba való bejegyzése.

13.P.20.793/2013/4. szám

A kölcsönszerződést a felek 2011. augusztus 31-én módosították, miután az I.r. felperest – mint zálogkötelezettet – a kötelemből kiengedték, tekintettel arra, hogy a tulajdonosok körében változás következett be és az I.r. felperes az ő tulajdoni illetőségét a 2010. november 18-án kelt ajándékozási szerződéssel a III. és IV.r. alperesnek ajándékozta. Mindezen megállapodások közjegyzői okiratban is rögzítésre kerültek.

Az egyedi kölcsönszerződés részévé vált a 2006. október 02-től hatályos üzletszabályzat, amelynek 10. pontja rendelkezik a kamatokról, díjakról, jutalékokról, költségekről.

A felperesek keresetükben kérték, hogy a bíróság állapítsa meg a felek között megkötött kölcsönszerződés érvénytelenségét, miután az nem felel meg a szerződés megkötésekor hatályban lévő Hpt. 213. § /1/ bekezdés a), b), c) és d) pontjainak. Az egész szerződés érvénytelenségének megállapításán túl kérték, hogy a bíróság állapítsa meg, hogy a szerződésnek és az ahhoz kapcsolódó egyéb dokumentumoknak azon rendelkezése, miszerint az üzletszabályzatot megismerték és azt elfogadták, a Ptk. 209/A. § /2/ bekezdése szerint semmis szerződéses rendelkezés és erre tekintettel az üzletszabályzat nem vált a szerződés részévé. Ezen túl a kölcsönszerződés több pontja esetében arra hivatkoztak, hogy azok tisztességtelen kikötéseket tartalmaznak, amely miatt érvénytelenek. Kiemelték, hogy a szerződés nem határozza meg a szerződés tárgyát, azaz a kölcsön összegét, miután 20.000.000,- Ft kölcsönre volt szükségük, ez is került átutalásra, ehhez képest a kölcsönszerződésben 152.875,- CHF kölcsön került rögzítésre. Ez az összeg semmiképpen nem azonos a részükre átutalt 20.000.000,- Ft-tal. A szerződés megkötésekor, illetőleg a folyósítási árfolyamokat figyelembe véve a szerződésben CHF-ben rögzített összeg nem azonos az átutalt 20.000.000,- Ft-tal. Hivatkoztak arra is, hogy a szerződésből nem állapítható meg, hogy milyen költségeket vettek figyelembe a THM kiszámításakor és a THM értéke nem határozza meg a teljes, a szerződéskötéshez kapcsolódó költségeket. Mindemellett nem tartalmazza a megállapodás azt sem, hogy milyen feltételek esetében változtatható meg a teljes hiteldíjmutató.

Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperesek perköltségben való marasztalását kérte.

Vitatta, hogy a szerződés és annak mellékletét képező dokumentumok alapján ne lenne megállapítható a kölcsön összege. érvelése szerint az alperes arra vállalt kötelezettséget, hogy 20.000.000,- Ft-ot finanszíroz akként, hogy az adósok forintban meghatározott finanszírozási igényét svájci frank folyósításával és átváltásával teljesíti. A szerződés pontosan meghatározza, hogy a svájci frankban megállapított és nyilvántartott tőkét a folyósítás és nem a szerződéskötés napján irányadó számlakonverziós deviza vételi árfolyam szerint kell kiszámítani, a felperesek által igényelt forint összeg alapulvételével. Ehhez képest a szerződés I/1. pontjában megjelölt CHF összeg csak tájékoztató jellegű és a tényleges CHF tőkeösszeg a folyósításkor állapítható meg.

Az üzletszabályzat megismeréséhez és átvételéhez kapcsolódóan hangsúlyozta, hogy a szükséges dokumentumokat rendelkezésre bocsátották és az üzletszabályzat a felperesek számára megismerhetővé vált. Védekezése szerint a kölcsönvevők a szerződés megkötésekor kellő tájékoztatást kaptak a deviza alapú kölcsönök lényegéről, azt megállapítani, hogy az árfolyamkockázat felperesekre való áthárítása tisztességtelen lenne, nem lehet. A keresetnek a THM-mel kapcsolatos érvelésével összefüggésben hangsúlyozta, hogy annak kiszámítása, a figyelembe vett költségek mindenben megfelelnek a THM-rendeletben rögzítetteknek és a bank eleget tett azon kötelezettségnek is, amely szerint a szerződésben fel kell sorolnia azokat az indokokat, amelyek alapján a hiteldíjmutató megváltoztatható.

A kereset alapos.

13.P.20.793/2013/4. szám

A peres felek között a Ptk. 685. § e) pontjában meghatározott fogyasztási szerződés jött létre, miután a felperesek gazdasági és szakmai tevékenységük körén kívül, magáncéljaik finanszírozására vettek igénybe kölcsönt az alperestől. A szerződés létrejötté időpontjában hatályos Hpt. 2. számú melléklet III/13. pontjának fogalommeghatározásának is megfelel a felek közötti szerződés, amely szerint az lakossági kölcsönszerződésnek minősül.

A felperesek állították, hogy az egyedi kölcsönszerződés részét képező általános szerződési feltételeket, a hirdetményt nem ismerték meg, azt nem vették át, így az nem válthatott a szerződés részévé. Ugyanakkor a peres iratok között elfekvő és már a keresetlevél mellékletét is képező általános szerződési feltételek és hirdetmény valamennyi oldalát az I. és II.r. felperes saját kezűleg aláírta, amellyel elismerték az általános szerződési feltételekben, hirdetményekben rögzítettek megismerését, ezen iratok átvételét. Mindez alapján megállapítható, hogy az általános szerződési feltételeket és a hirdetményeket az I. és II.r. felperesek kellő gondosság mellett megismerhették, így azok az egyedi kölcsönszerződés részévé váltak.

A szerződéskötés időpontjában (2007. december 10.) hatályban lévő Hpt. 210. § /1/ bekezdése kimondja, hogy a pénzügyi intézmény pénzügyi és kiegészítő pénzügyi szolgáltatásra irányuló szerződést csak írásban vagy minősített elektronikus aláírással ellátott elektronikus okirat formájában köthet. Az írásban kötött szerződés egy eredeti példányát a pénzügyi intézmény köteles az ügyfélnek átadni.

A /2/ bekezdés akként rendelkezik, hogy a pénzügyi és kiegészítő pénzügyi szolgáltatásra irányuló szerződésben egyértelműen meg kell határozni a kamatot, díjat és minden egyéb költséget vagy feltételt, ide értve a késedelmes teljesítés jogkövetkezményeit és a szerződést biztosító mellékkötelezettségek érvényesítésének módját, követelményeit is.

A kamatot, díjat vagy egyéb szerződési feltételt a /3/ bekezdés szerint csak akkor lehet egyoldalúan, az ügyfél számára kedvezőtlenül módosítani, ha a szerződés ezt – külön pontban – a pénzügyi intézmény számára meghatározott feltételek, illetve körülmények esetére egyértelműen lehetővé teszi.

A fenti időpontban hatályos Hpt. 213. § /1/ bekezdése szerint semmis az a fogyasztási lakossági kölcsönszerződés, amely nem tartalmazza

- a) a szerződés tárgyát,
- b) az éves, százalékban kifejezett teljes hiteldíjmutatót, a hiteldíjmutató számítása során figyelembe nem vett egyéb – esetleges – költségek meghatározását és összegét vagy, ha az ilyen költségek pontosan nem határozhatók meg, az ezekre vonatkozó becslést,
- c) a szerződéssel kapcsolatos összes költséget, ide értve a kamatot, járulékokat, valamint ezek éves, százalékban kifejezett értékét,
- d) azon feltételeknek, illetve körülményeknek a részletes meghatározását, amelyek esetén a hiteldíj megváltoztatható vagy, ha ez nem lehetséges, az erről szóló tájékoztatást,
- e) a törlesztőrészletek számát, összegét, a törlesztési időpontokat,
- f) a szükséges biztosítékok meghatározását, valamint
- g) a szerződéshez kapcsolódóan a fogyasztótól követelt biztosítások megjelölését.

A felperesek az idézett jogszabályhely a), b), c) és d) pontjai alapján kérték a szerződések teljes érvénytelensége megállapítását.

Az I. és II.r. felperesek a kölcsönszerződés révén 20.000.000,- Ft kölcsönhöz kívántak jutni és részükre forint is került átutalásra, valamint a havi részletfizetési kötelezettségüknek is forintban tesznek eleget. A perbeli esetben azonban egyértelmű, hogy a szerződést kötő felek között nem forint alapú kölcsönszerződés megkötésére került sor, hiszen maga a megállapodás is azt tartalmazza a szerződés

megnevezéseként, hogy az CHF alapú elszámolással létrejött kölcsönszerződés. Az okirat általános részében megfogalmazottak szerint az alperes svájci frank kölcsönt bocsát az adósok rendelkezésére, a 20.000.000,- Ft összegű finanszírozási igényük kielégítésére, kifejezett CHF elszámolás mellett. A szerződésnek a kölcsön folyósításáról rendelkező II. fejezete 1. pontja szerint az alperes a kölcsönt minden esetben a szerződés I/1. pontjában írt forint összegben folyósítja, de ezt a folyósítás napján érvényes, a bank által alkalmazott és a bank hirdetményében hivatkozott számlakonverziós deviza vételi árfolyamon kiszámított CHF összegben tartja nyilván. A felek közötti jogügyletben nemcsak a kölcsön tőkeösszege, hanem a teljesítendő törlesztőrészek mértéke is a tőkeösszeghez hasonlóan kerül megállapításra, azaz az esedékesség napján megállapítható deviza értéket számolja át az alperes a forintban fizetendő törlesztőrészlet mértékére.

Mindezek alapján megállapítható, hogy a felek célja, valós ügyleti akarata deviza alapú kölcsönszerződés megkötésére irányult, mivel az I. és II.r. felperesek meghatározott forint összeghez kívántak hozzájutni a szerződésben rögzített, a forint alapú hitelekhez képest alacsonyabb ügyleti kamat mellett, a hitelező akarata pedig ugyanilyen tartalmú kölcsön nyújtása volt. A felek közötti kölcsönszerződés mindez alapján a 41/1997. (III.05.) Korm. rendelet 11/B. §-ában rögzítettek szerinti deviza alapú kölcsönszerződésnek minősül.

A deviza alapú hitelezés lényege, hogy a kölcsönösszeg meghatározása, folyósítása és törlesztése forintban történik, amit azonban devizában kalkulálnak, az alapján számítják a hitelösszegeket és a törlesztőrészeket. Valójában devizában történő pénzmozgás az adott, egyedi szerződés keretei között ténylegesen nem történik (BDT.2012/73.).

A perbeli esetben deviza alapú forint hitelezés történt, hiszen az I. és II.r. felperes szándéka és akarata forintban folyósított kölcsön felvételére irányult, az alperes ennek megfelelően folyósította a hitelt. Miután tehát a perbeli esetben deviza alapú forint hitelezésről beszélünk, az ilyen szerződések létrejötte szempontjából lényeges körülmény a rendelkezésre bocsátott forint összeg és nem a deviza összeg meghatározása.

A Hpt. már idézett rendelkezésével összhangban áll a Ptk. 523. § /1/ bekezdésében rögzített fogalom meghatározás, amely szerint a kölcsönszerződés alapján a pénzüintézet vagy más hitelező köteles meghatározott pénzüösszeget az adós rendelkezésére bocsátani, az adós pedig köteles a kölcsön összegét a szerződés szerint visszafizetni.

Kölcsönszerződés alapján a hitelezőnek tehát meghatározott pénzüösszeget kell fizetnie az adósnak, akinek ezt a pénzüösszeget és a kikötött kamatot (hiteldíjat) kell megfizetnie a hitelező részére (Ptk. ún. Nagykomentára, II. kötet 2422. oldal KJK.1981.). Tehát a kölcsönszerződés esetében a pénzütartozásnak mindig meghatározott összeg fizetésére kell szólnia. Ezzel a megfogalmazással egyezően foglalt állást a Szerződések Joga (KJK.1993.) 54. oldal első bekezdése, amely szerint „Lényeges továbbá minden olyan kérdés, amelyet a Ptk-nak az egyes szerződésekre vonatkozó része főkötelezettségként határoz meg (pl.: kölcsönszerződésnél az összeg és a visszafizetés meghatározása; a szolgáltató kölcsönél a kamat).” Ezzel összhangban állnak a Legfelsőbb Bíróság Gf.I.31.469/1992. és a BH.1993/513. döntéseként közzétettek, ami szerint a kölcsönszerződés lényeges tartalmi eleme a kölcsön összegének meghatározása. Ennek hiányában a kölcsönszerződés létrejötte nem állapítható meg. Ugyancsak ezt rögzítik a Polgári Törvénykönyv Magyarázata (KJK.2004.) II. kötetének 1884. oldalán írtak, ami szerint kölcsönszerződés a felek akaratnyilvánításával és nem a kölcsönösszeg átadásával jön létre.

Mindezek alapján megállapítható, hogy a kölcsönszerződés nem reálaktus, vagyis nem a kölcsönösszeg folyósításával – mint dologátadással – jön létre, hanem a kötelezettségvállalásokat rögzítő, jogilag kötelező szerződéses megállapodás megkötésével. Ezért a kölcsön összegét nem az határozza meg,

hogy mennyit folyósít a pénzügyi szolgáltató az ügyfele részére, hanem az, hogy milyen kölcsönösszeget határoztak meg az előre megkötött kölcsönszerződésben.

A rendelkezésre álló adatok szerint az I. és II.r. felperes 20.000.000,- Ft kölcsönhöz kívánt jutni és ez is került átutalásra a számlájukra. Ezzel szemben az írásban megkötött szerződés a kölcsön összegét a szerződés létrejöttének napján 152.875,- CHF-ben állapítja meg. Ez nem áll összhangban a ténylegesen folyósított 20.000.000,- Ft-tal, mivel az – mint ahogyan a felperesek is hivatkoznak rá keresetük 4. oldalán – nagyobb forint összeg átutalását tette volna indokolttá. Maga a kölcsönszerződés I/1. pontja is rögzíti, hogy ez az összeg csak tájékoztató jellegű és a nyilvántartásba vett deviza összeg a szerződés megkötése, valamint a folyósítás időpontja közötti időszak alatt bekövetkezhető árfolyamváltozás miatt a finanszírozási igényhez képest 15%-kal növelt mértékű. A szerződés II/1. pontja részletezi, hogy a kölcsön pontosan meghatározható összege csak a folyósítás napján állapítható meg, az alperes által meghatározott számítási mód alapján. Mindebből az következik, hogy az alperes nem a szerződés megkötése napján, a kölcsönös akaratnyilvánítással elfogadott konkrét tőkeösszeggel terheli meg az adósokat, hanem a devizapiac által – a devizapiaci értékelés nyomán – utóbb, a szerződés megkötését követően kialakuló áron számított, a szerződéskötéskor nem kiszámítható tőkeösszeggel, mint tartozással.

A kölcsön összegét illetően tehát, miután annak devizában meghatározott konkrét összege a szerződés megkötése napján, figyelemmel a későbbi utalás időpontjára, nem határozható meg, a felek között kölcsönös, egybehangzó akaratnyilatkozat a kölcsönösszegnek devizában meghatározott mértékére nincs. Ugyanakkor a kölcsönszerződés forintban nem határozza meg a kölcsön összegét, kizárólag finanszírozási igényként rögzíti, amely semmiképpen nem azonos a kölcsön összegével. Miután a perbeli esetben deviza alapú forinthitelezés történt, az ilyen szerződések létrejötté szempontjából lényeges körülmény a rendelkezésre bocsátott forint összeg és nem a deviza összeg meghatározása volt. A felek között létrejött kölcsönszerződés nem határozza meg a kölcsön forint összegét és a devizában való meghatározása körében sincs egyező akaratnyilvánítás a szerződés létrejötté időpontjában, ezért a szerződés tárgya az okiratban nem meghatározott, így a felek közötti szerződés a Hpt. 213. § /1/ bekezdés a) pontjába ütközik, így az érvénytelen.

Miután a fent hivatkozott jogszabályi rendelkezések és bírói gyakorlatot összegző kommentárok szerint a kölcsönszerződés főtárgyának meghatározása a szerződés létrejötté időpontjában kell, hogy megtörténjen, a kölcsönszerződés reálaktus voltára tekintettel, a bíróság álláspontja szerint az, hogy a nem vitásan az egyedi kölcsönszerződés részévé vált általános szerződési feltételek alapján a kölcsön összege utóbb meghatározható, a kölcsönszerződést nem teszi érvényessé.

A Kúria Gfv.VII.30.078/2013/14. számú közbenső ítéletében rögzítettek szerint a Hpt. 213. §-a egyértelműen fogyasztóvédelmi célú, a fogyasztó megfelelő informáltságát célzó rendelkezés, amely alapján a „költség” jogszabály szerinti fogalmát nem a pénzügyi intézmény oldaláról, hanem a fogyasztó szempontjából kell értelmezni. Ez azt jelenti, hogy ami a fogyasztó számára fizetési kötelezettséget, terhet jelent, az költség. A vételi és eladási árfolyamok alkalmazásából eredő teher olyan költségnek minősül, amelyeket a kölcsönszerződésekben fel kell tüntetni. Miután a felek közötti megállapodások ezen jogszabályi kritériumnak nem felelnek meg, azok emiatt is érvénytelenek a Hpt. 213. § /1/ bekezdés b) pontja értelmében.

Megállapítható volt a kölcsönszerződés érvénytelensége amiatt is, hogy nem tartalmazza a törlesztőrészletek összegét és a törlesztési időpontokat sem. A korábban kifejtettek szerint a felek között devizában nyilvántartott forinthitel-szerződés jött létre és abban egyértelműen meg kell határozni a törlesztőrészletek összegét. A keresetlevél mellékletét képező kölcsönszerződés – hasonlóan

13.P.20.793/2013/4. szám

a kölcsön összegéhez – a törlesztőrészletek mértékét is devizában határozza meg. Ugyanakkor ez az összeg a kölcsönszerződés megkötésének napján igaz, a törlesztések megfizetésekor azonban már nem. Mindemellett pedig devizában határozza meg a mértéket, holott – a korábban kifejtettek szerint – miután forint hitel-szerződés jött létre a felek között, így azt forintban kell meghatározni. Minderre tekintettel a bíróság ezen pont alapján is megállapíthatónak látta a kölcsönszerződés érvénytelenségét.

Nem osztja azonban a bíróság a felperesnek azt az érvelését, hogy a lakossági kölcsönszerződés a Hpt. 213. § /1/ bekezdés d) pontjában rögzítettek szerint érvénytelen. A felek közötti szerződés ugyanis meghatározza azokat a körülményeket, amelyek esetén a hiteldíjmutató megváltoztatható és ezzel a jogszabályban írt kötelezettségének eleget tesz. Értelemszerűen azonban ettől eltérő az, hogy ezen, ún. ok-listában meghatározottak a Ptk. 209. § /1/ bekezdésében rögzítetteknek megfelelnek-e, azok tisztességes szerződéses kikötésnek tekinthetőek-e.

A fentiekre tekintettel tehát a bíróság a felek közötti kölcsönszerződés érvénytelenségét is megállapította.

A felperesek igényüket az egyéb, alperessel kötött szerződésekhez kapcsolódóan nem terjesztették elő, így a bíróság határozatában ezen kérdésről nem rendelkezett.

A felperesek keresetükben kizárólag a szerződés érvénytelenségének megállapítását kérték a Ptk. 239/A. §-ára hivatkozással, a jogkövetkezmények levonása nélkül.

Erre figyelemmel a bíróság kizárólag ezen kérdésben tudott döntést hozni, míg jogkövetkezmény alkalmazására, így az érvénytelenségi okok kiküszöbölésére nem volt lehetőség.

Az alperes pereszes lett, ezért a Pp. 78. § /1/ bekezdése alapján köteles a felperesek javára perköltséget fizetni, amelynek összegét a bíróság a 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet 3. § /3/ bekezdése alapján állapította meg.

A felperesek személyes illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt illetéket pereszesessége miatt ugyancsak az alperes köteles megfizetni az Itv. 74. § /3/ bekezdése alapján alkalmazandó 6/1986. (VI.26.) IM. rendelet 13. § /2/ bekezdése alapján.

Szeged, 2013. évi szeptember hó 25. napján

dr. Vágó Mária sk.
bíró

A kiadmány hitelével:

Fodor Ágnes
*
Tisztviselő